

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 24986

гр. София, 16.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20231110123523 по описа за 2023 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Образувано е по постъпила искова молба от Г. П. С. срещу В. В. П..

В срока по чл. 131 ГПК по делото е постъпил отговор на исковата молба.

При повторно извършена проверка на редовността на исковата молба съдът констатира, че същата, в частта на предявените искове за лихва за забава, не отговаря на изискванията за редовност на процесуалния закон, поради което и на осн. чл. 129, ал. 4 ГПК на ищеца следва да се укаже да отстрани нередовността. Видно от формулирания от ищеца петитум, същият претендира лихва за забава, считано от 15.11.2022 г. до окончателното погасяване на сумиите. Следва да се посочи, че когато се претендира лихва за забава за период преди депозиране на исковата молба, същата следва да бъде конкретизирана с фиксиран период и сума, доколкото представлява отделен иск по смисъла на чл. 86 ЗЗД, за който се дължи и държавна такса. Ето защо на ищеца следва да се укаже, че в случай че претендира законна лихва за период, предхождащ подаването на исковата молба, да посочи конкретната сума за лихва за забава върху всяка от главниците, която претендира за периода от 15.11.2022 г. /посочения в исковата молба начален момент/ до 02.05.2023 г. /деня, предхождащ депозирането на исковата молба/. На ищеца следва да се укаже и да представи доказателство за внесена държавна такса за предявените искове за лихва за забава.

Страните са представили писмени доказателства, които са относими, необходими и приетите им е допустимо.

Следва да бъде насрочено съдебно заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства по опис, обективизиран в същите.

УКАЗВА на осн. чл. 129, ал. 4 ГПК вр. чл. 129, ал. 2 ГПК на ищеца в едноседмичен срок от съобщението, с препис за ответника, да посочи, в случай че претендира законна лихва за период, предхождащ подаването на исковата молба, конкретната сума за лихва за забава върху всяка от двете главници, която претендира за периода от 15.11.2022 г. до 02.05.2023 г., като в същия срок представи и

доказателство за заплатена държавна такса в размер на 4 на сто, но не по-малко от 50 лева по всеки от двата иска за лихва за забава поотделно, по сметка на СРС за държавни такси.

При неизпълнение на указанието в срок, съдът ще приеме, че ищецът не претендира лихва за забава за период, предхождащ подаването на исковата молба, а единствено законна лихва върху главниците, считано от подаването на исковата молба до погасяване на задълженията.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото за **12.10.2023 г. от 10:30 ч.**, за когато да се призоват страните.

На страните да се връчи препис от настоящото определение, като на ищеца се връчи и препис от отговора на исковата молба и приложенията към нея.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД по делото, както следва:

Предявени са кумулативно обективно съединени два осъдителни иска: 1/ по чл. 195, ал. 1, предл. 3 ЗЗД вр. чл. 193 ЗЗД за сумата от 5767 лева, представляваща разходи за отстраняване на недостатъци по закупен от ищеца лек автомобил на 07.11.2022 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от подаването на исковата молба до погасяването и 2/ по чл. 195, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 193 ЗЗД вр. чл. 82 ЗЗД за сумата от 269,90 лева, представляваща обезщетение за вредите, претърпени от ищеца вследствие неизпълнение на задължението на ответника за продаването на лек автомобил без недостатъци с договор от 07.11.2022 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от подаването на исковата молба до погасяването.

Ищецът Г. П. С. твърди, че на 07.11.2022 г., в гр. София, с ответника В. В. П. сключили договор за покупко-продажба на моторно превозно средство в писмена форма с нотариална заверка на подписите от нотариус . на нотариалната камара с район - Районен съд град София. По силата на договора ищецът придобил собствеността върху процесния автомобил Мазда модел ЦХ-7, с рег. № Преди сключването на договора ищецът извършил обстоен преглед на автомобила в гр. София, като не забелязал недостатъци, които могат да се установят видимо по него. Изпробвал го и не забелязал нищо смущаващо при управлението му. Бил уверен от продавача, че автомобилът е в добро състояние и няма необходимост от належащи ремонти по него. Сочил, че след сключването на договора, около 17.30 часа, тръгнал със закупения автомобил от гр. София към гр. Варна. Твърди, че около три часа по-късно, в района на гр. Севлиево, по време на движение, двигателят на автомобила придърпал и се чул силен шум, наподобяващ гръм. След като спрял автомобила и потърсил съдействието на пътна помощ. Автомобилът бил закаран чрез платформа в автосервиз, където било установено, че цялото количество масло е изтекло от двигателя. В следващите няколко дни бил уведомен, че двигателят е "тотална щета", поради обстоятелството, че има множество несъответстващи на характеристиките на автомобила болтове и два големи отвора по блока на двигателя, които не могат да се забележат с обичаен преглед и са вследствие на неправилна и неадекватна поддръжка на автомобила. Бил уведомен също така и за други неизправности, които не биха могли да се установят при първоначалния оглед на автомобила, а именно: напълно износен съединител, маховик и турбина, която имала изкривяване по оста. Сочил, че получил препоръка от автосервиза да закупи двигател, втора употреба и останалите, необходими за ремонта части. На 16.11.2022 г. успял да открие и да закупи работещ двигател от бракуван автомобил от "Авточасти Франц" ЕООД гр. Ямбол, за сумата от 3000 лева. На 05.01.23 г. ремонтът бил завършен и автомобилът му бил предаден, като на 28.02.23 г. му била издадена фактура за извършения ремонт на стойност 2767.00 лева, които заплатил в брой. Освен разходите за ремонта, сочи, че заплатил и сумата от 70 лева за репатриране на автомобила до сервиза. Освен това, твърди, че за времето,

през което бил лишен от възможността да ползва закупения автомобил, бил принуден да наема автомобили от фирма "Модул"ЕООД, като за периода от 10.11.22 г. до 19.12.22 г. заплатил общо сумата от 199.90 лева.

Твърди, че след възникналия инцидент, незабавно се обадил на продавача В. П. и го уведомил за същия. Заявил му, че от правните възможности по чл. 195 от ЗЗД, избрал да отстрани недостатъците по лекия автомобил за сметка на ответника. Тъй като не получил съгласие от него, че ще заплати стойността на ремонта, ищецът твърди, че му изпратил писмено уведомление с телепоща със заверка на съдържанието, получена от него на 11.11.22 г., с което го поканил да му възстанови сумата от 5000 лева по посочена в поканата банкова сметка. Поканата била получена на 15.11.2022 г., но ответникът не погасил задължението. Поради тези и останалите подробно изложени съображения, моли съда да уважи предявените иски като осъди ответника да му заплати процесните суми. Претендира разноски.

В срочно постъпил отговор, **ответникът В. В. П.** оспорва основателността на предявения иск. Признава факта на сключения между страните договор за продажба на автомобил, но отрича да е налице неточно изпълнение на задълженията от негова страна. Оспорва твърдението, че към момента на предаване на процесния автомобил, същият е имал недостатъци, които съществено да са намалили неговата цена или годност за обикновената, или за предвидената в договора употреба. Оспорва твърдението автомобилът да е имал технически неизправности, включително такива, които да доведат до повреда в двигателя му. Оспорва твърденията, че е настъпила неизправност на автомобила, момента на настъпването ѝ, характера на неизправността, необходимостта от извършването на сторените разходи за ремонт и покупка на блок за двигател на МПС, както и наличието на причинна връзка между неизправността и състоянието на автомобила към момента на предаването му на ищеца. Оспорва, че направените разходи съответстват на средната пазарна стойност да такъв вид разходи, оспорва причинната връзка между повредата и разходите, както и факта, че разходите действително са направени. Навежда, че процесната повреда може да се получи в резултат на неправилно боравене с органите на управление на автомобила. Сочи, че стилът на шофиране на ищеца, демонстриран по време на изпитването на автомобила, се характеризирал със сменяне на предавките на скоростната кутия на 5000 – 5500 оборота и изрично, като споделил, че това е неговият стил на шофиране. Счита, че възможна причина за инцидента е и фактът, че ищецът управлявал автомобила без смазочно масло в двигателя. Оспорва твърдението, че двигателят на автомобила не е надлежно поддържан и че е имал неизправности, както и модификации, които да не са били известни на купувача. Навежда, че автомобилът е бил с монтирана газова уредба, като сочи, че от техническа страна монтирането ѝ е невъзможно без извършването на модификации по двигателя на автомобила. Доколкото купувачът е бил наясно с обстоятелството, че автомобилът е с монтирана газова уредба (това обстоятелство е вписано и в талона на автомобила), то счита, че на последния следва да е известно и че са правени съответните промени по двигателя. Оспорва твърдението, че към момента на предаване на автомобила отделните му компоненти са имали износване, по-голямо от обичайното за автомобил с период на експлоатация и характеристики като на процесния.

Считам освен това, че ищецът не е спазил изискванията на чл. 194, ал. 1 от ЗЗД за незабавно уведомяване на ответника за твърдения недостатък. Сочи, че извършеното уведомяване е несвоевременно и не съдържало данни какъв е твърденият недостатък на вещта, а единствено обвинение, че недостатък на автомобила е причинил повредата в двигателя. Липсвало освен това уведомление за твърдените в исковата молба несъответстващи на характеристиките на автомобила промени по двигателя, неадекватна поддръжка на автомобила, износвания на маховик, съединител и турбина.

Счита, че доколкото двигателят е бил изправен и е функционирал нормално към момента на предаване на автомобила, последвалата му повреда не съставлявала скрит недостатък. Счита, че съгласно чл. 194, ал. 1 от ЗЗД уведомлението следва да съдържа данни за открития недостатък, съществувал към момента на предаване на вещта, а не за последващи повреди, произтичащи от него, като с оглед твърденията в исковата молба следвало да се приеме, че твърдените скрити недостатъци са станали известни на ищеца още към момента на извършване на ремонта на автомобила в края на 2022 г., но купувачът не го уведомил за тях, а ги е посочил за първи път в исковата молба по делото. Поради това намира, че ищецът не е запазил правата си при условията на чл. 194, ал. 1 от ЗЗД. Поради тези и останалите подробно изложени съображения, моли предявените искове да бъдат отхвърлени. Претендира разноски.

По иска по чл. 195, ал. 1, предл. 3 ЗЗД вр. чл. 193 ЗЗД:

В тежест на ищеца по предявения иск е да докаже при условията на пълно и главно доказване правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно: наличието на валиден договор за покупко-продажба на процесния автомобил, сключен с ответника, по силата на който ищецът е получил вещта с твърдените недостатъци, които съществено намаляват нейната цена или нейната годност за обикновеното или за предвиденото в договора употребуване; тези недостатъци да не са били известни на купувача при продажбата; продавачът да е бил уведомен незабавно от купувача за забелязаните недостатъци; ищецът да е отстранил недостатъците, като е направил твърдените разходи.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже положителния факт на погасяване на дълга.

По иска по чл. 195, ал. 2 ЗЗД вр. чл. 193 ЗЗД вр. чл. 82 ЗЗД:

В тежест на ищеца по предявения е да докаже, че вследствие неизпълнение на задължението на ответника за продаването на лек автомобил без недостатъци с договор от 07.11.2022 г., е претърпял вреди в посочения размер, които са пряка и непосредствена последица от виновното неизпълнение на облигационно задължение и които са могли да бъдат предвидени при пораждане на задължението.

В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже погасяване на дълга.

ОТДЕЛЯ на осн. чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК като безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните по делото фактите, че са страни по процесния договор 07.11.2022 г., по силата на който ищецът придобил собствеността върху процесния автомобил Мазда модел ЦХ-7, с рег. №; че преди закупуването на автомобила ищецът извършил обстоен преглед на същия, но не констатирал наличието на твърдените недостатъци по вещта.

ПРИКАНВА страните към доброволно уреждане на спора, с което могат да спестят време и разходи.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____